

Parti, det ærede Medlem er Talsmand for, ved mange Lejligheder i den kommende Tid, naar man skal forklare, hvorfor alting gaar saa bagvendt i Danmark, vil have Grund til at henvise til, at vi ikke lever under normale Forhold, saa det Argument, den Betragtning, han her har anført, vil neppe vise sig at være af nogen Styrke. Jeg haaber da, at der af denne Forhandling maa fremgaa et forstærket Indtryk af Nødvendigheden af, at der bør gennemføres en Ordning som tilsigtet ved vore Forslag, og at de to Spørgsmaal, som vi dér har taget op, maa bringes til en Løsning i Forstaaelse mellem de forskellige Partier her paa Rigsdagen og den høje Regering.

Brorsen: Jeg vil gerne overfor det ærede Medlem Hr. P. Munchs sidste Udtalelser sige, at jeg forstaaer ikke, hvorfor vi altid skal misforstaa hinanden, naar vi fører en Forhandling her paa Rigsdagen. Jeg har nemlig ikke sagt, at vi var inde under normale Forhold her i Landet nu. Jeg har kun sagt, at hvad det udenrigspolitiske angaar, glider vi ind i mere normale Forhold, end vi havde for en Del Aar tilbage. Der er en meget betydelig Forskel paa det, jeg har udtalt, og det, det ærede Medlem nu lægger mig i Munden. Det ærede Medlem, og jeg siger det samme til det ærede Medlem Hr. Drachmann, vil vel ikke benægte, at Tiden i udenrigspolitisk Henseende dog er en anden nu, end den var for 2—3 Aar siden for Danmarks Vedkommende. Jeg indser naturligvis lige saa vel som de Herrer, at med Hensyn til de økonomiske Spørgsmaal er der vel desværre længe, til vi kommer ind under normale Forhold. I den Henseende ser vi, hvorledes det hele er i Ulave endnu, det gælder ikke alene for Danmarks Vedkommende, men det gælder hele Verden over, men vi ser ogsaa, at der er Bestræbelser i Gang for at komme under bedre Forhold, og forhaabentlig vil dette ogsaa lykkes inden ret længe igennem de Forhandlinger, der i en nær Fremtid skal føres mellem Repræsentanter for baade store og smaa Magter. Og jeg har sagt, og det er en given Sag, jeg kan henvise til, hvorledes det er gaaet i den Henseende, at vi ved flere Lejligheder har nedsat specielle Udvalg til at forhandle om Spørgsmaal af udenrigspolitisk Karakter, og saaledes vil det selvfølgelig ogsaa gaa i Fremtiden. Hvis der bliver Tale om Traktater, og hvad dermed staar i Forbindelse, vil jeg ogsaa gaa ud fra, at der bliver nedsat særlige Udvalg til at forhandle om disse Spørgsmaal med den siddende Regering. Men efter at man nu har hørt de forskellige Ord-

førere udtale sig om det ærede Medlems Forslag, er det ærede Medlem antagelig klar over, at der vil ske en meget betydelig Forandring med Forslaget, hvis det overhovedet bliver ophøjet til Beslutning. Der er jo ikke een af Ordførerne, der har udtalt sin Tilslutning til det ærede Medlems Standpunkt, og man kan særlig anføre, at Socialdemokraternes Talsmand, det ærede Medlem Hr. Stauning, nærede det, man vist kan kalde en i høj Grad platonisk Kærlighed til det ærede Medlems Forslag. Jeg vil sige i Lighed med det ærede Medlem Hr. Stauning, og det har jeg allerede udtalt, at vi er noget ængstelige for at faa flere af den Slags staaende Udvalg ved Siden af Finansudvalget. Et saadant Udvalg kan naturligvis, hvis der virkelig er en ærlig Villie fra alle Sider, medføre, at man faar et godt Samarbejde, men hvis det skal føre noget i Retning af et Tilsyn med vedkommende Minister, tror jeg rigtignok, vi kan komme ud i meget uheldige parlamentariske Forhold. Det kunde maaske føre til, at man ogsaa vil have et særligt Udvalg, der skal sidde og passe paa, hvad Forsvarsministeren foretager sig, og man kunde maaske føre det videre til ogsaa at omfatte Indenrigsministeren, og særlig kunde der, naar man har de 33 Rangeringer in mente, maaske være nogen Anledning til, at man ogsaa fik et Udvalg, som Justitsministeren nærmere maatte raadføre sig med, naar der i Fremtiden blev Tale om Rangeringer. Jeg synes, at man maa være noget forsigtig, inden man skrider til at oprette flere staaende Udvalg end Finansudvalget, som vi nu har. Vi skal stadig huske paa, at vi jo ikke er paa bar Bund. Vi kan til enhver Tid — og det manglede ogsaa blot andet — baade gennem Finansudvalget, gennem Forespørgsler og gennem Formandsmøder kræve hele Regeringen eller de enkelte Ministre til Regnskab for deres Handlinger, saa vi staar slet ikke paa bar Bund. Det maa det ærede Medlem og det maa Rigsdagen i det hele huske paa.

Hvad angaar Offentliggørelsen af Aktstykker og Dokumenter vedrørende den sønderjydske Sag, synes, jeg som sagt, det ærede Medlem Hr. P. Munch skulde være tilfreds med de Udtalelser, der er blevet fremsat af Udenrigsministeren om, at vi faar en objektiv Fremstilling, som er udarbejdet paa en ganske udmærket Maade, det erkendes vistnok fra alle Sider, af Arkivaren i Udenrigsministeriet. Saa vidt jeg har forstaaet den højtærede Udenrigsminister, har han ikke det mindste imod, at denne Fremstilling omtrent i sin Helhed bliver tilgængelig for Offentligheden. Der